

مثل الزَّارِعِ

¹ وَأَبْدَأُ أَيْضاً يُعَلِّمُ عِنْدَ الْبَحْرِ، فَاجْتَمَعَ إِلَيْهِ جَمْعٌ كَثِيرٌ حَتَّى إِنَّهُ دَخَلَ السَّفِينَةَ وَجَلَسَ عَلَى الْبَحْرِ وَالْجَمْعُ كُلُّهُ كَانَ عِنْدَ الْبَحْرِ عَلَى الْأَرْضِ.

² فَكَانَ يُعَلِّمُهُمْ كَثِيراً بِأَمْثَالٍ. وَقَالَ لَهُمْ فِي تَعْلِيمِهِ: ³ اسْمَعُوا، هُوَذَا الزَّارِعُ قَدْ حَرَخَ لِيَزْرَع. ⁴ وَفِيمَا هُوَ يَزْرَعُ سَقَطَ بَعْضُ عَلَى الطَّرِيقِ فَجَاءَتْ طُيُورُ السَّمَاءِ وَأَكَلَتْهُ. ⁵ وَسَقَطَ آخَرٌ عَلَى مَكَانٍ مُخَجِرٍ حَيْثُ لَمْ تَكُنْ لَهُ ثُرْتَةٌ كَثِيرَةٌ، فَتَبَتَ خَالاً إِذْ لَمْ يَكُنْ لَهُ عُمُقٌ أَرْضٍ. ⁶ وَلَكِنْ لَمَّا أُسْرَقَتِ الشَّمْسُ احْتَرَقَ، وَإِذْ لَمْ يَكُنْ لَهُ أَصْلٌ جَفَّ. ⁷ وَسَقَطَ آخَرٌ فِي الشُّوْكِ، فَطَلَعَ الشُّوْكُ وَحَتَقَهُ فَلَمْ يُعْطِ ثَمَراً. ⁸ وَسَقَطَ آخَرٌ فِي الْأَرْضِ الْجَيِّدَةِ، فَأَعْطَى ثَمَراً يَصْعَدُ وَيَنْمُو، فَأَتَى وَاجِدٌ بِيْلَاتَيْنِ وَآخَرٌ بِيْسَيْنِ وَآخَرٌ بِيْمَةٍ. ⁹ ثُمَّ قَالَ لَهُمْ: مَنِ لَهُ أُذُنَانِ لِلسَّمْعِ فَلْيَسْمَعْ.

¹⁰ وَلَمَّا كَانَ وَحْدَهُ سَأَلَ الَّذِينَ حَوْلَهُ مَعَ الْإِثْنَيْ عَشَرَ عَنِ الْمَثَلِ. ¹¹ فَقَالَ لَهُمْ: قَدْ أُعْطِيَ لَكُمْ أَنْ تَعْرِفُوا سِرَّ مَلَكُوتِ اللَّهِ، وَأَمَّا الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَارِجٍ قِبَالِ الْأَمْثَالِ يَكُونُ لَهُمْ كُلُّ شَيْءٍ، ¹² لِكَيْ يُبْصِرُوا مُبْصِرِينَ وَلَا يَنْظُرُوا، وَيَسْمَعُوا سَامِعِينَ وَلَا يَفْهَمُوا، لِئَلَّا يَرْجِعُوا فَتَغْفَرَ لَهُمْ حَطَايَاهُمْ. ¹³ ثُمَّ قَالَ لَهُمْ: أَمَا تَعْلَمُونَ هَذَا الْمَثَلَ، فَكَيْفَ تَعْرِفُونَ جَمِيعَ الْأَمْثَالِ؟ ¹⁴ الزَّارِعُ بَزْرَعِ الْكَلِمَةِ. ¹⁵ وَهُؤُلَاءِ هُمْ الَّذِينَ عَلَى الطَّرِيقِ: حَيْثُ تُزْرَعُ الْكَلِمَةُ، وَحَيْثَمَا يَسْمَعُونَ يَأْتِي الشَّيْطَانُ لِلْوَقْتِ وَيَزْعُ الْكَلِمَةَ الْمَرْزُوعَةَ فِي قُلُوبِهِمْ. ¹⁶ وَهُؤُلَاءِ كَذَلِكَ هُمْ الَّذِينَ زُرِعُوا عَلَى الْأَمَاكِينِ الْمُخَجِرَةِ: الَّذِينَ حَيْثَمَا يَسْمَعُونَ الْكَلِمَةَ يَقْبَلُوتَهَا لِلْوَقْتِ يَفْرَحُ، ¹⁷ وَلَكِنْ لَيْسَ لَهُمْ أَصْلٌ فِي دَوَائِهِمْ بَلْ هُمْ إِلَى جِينٍ، فَبَعْدَ ذَلِكَ إِذَا حَدَّتْ ضَيْقٌ أَوْ اضْطَهَادٌ مِنْ أَجْلِ الْكَلِمَةِ فَلِلْوَقْتِ يَعْثُرُونَ. ¹⁸ وَهُؤُلَاءِ هُمْ الَّذِينَ زُرِعُوا بَيْنَ الشُّوْكِ: هُوَ لَاءِ هُمْ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ الْكَلِمَةَ ¹⁹ وَهُمْ وَمِثْلُ هَذَا الْعَالَمِ وَعُرُورِ الْعِنَى وَسَهَوَاتِ سَائِرِ الْأَشْيَاءِ تَدْخُلُ وَتَحْتَقُ الْكَلِمَةَ فَتَصِيرُ بِلَا ثَمَرٍ. ²⁰ وَهُؤُلَاءِ هُمْ الَّذِينَ زُرِعُوا عَلَى الْأَرْضِ الْجَيِّدَةِ: الَّذِينَ يَسْمَعُونَ الْكَلِمَةَ وَيَقْبَلُوتَهَا وَيُثْمِرُونَ، وَاجِدٌ ثَلَاثِينَ وَآخَرٌ سِتِينَ وَآخَرٌ مِئَةً.

السَّرَاحُ الْمُتَبَرِّعُ وَأَمْثَالُ أُخْرَى

²¹ ثُمَّ قَالَ لَهُمْ: هَلْ يُؤْتَى بِسَرَاحٍ لِيُوضَعَ تَحْتَ الْمِكْيَالِ أَوْ تَحْتَ السَّرِيرِ؟ أَلَيْسَ لِيُوضَعَ عَلَى الْمَتَارَةِ؟ ²² لِأَنَّهُ لَيْسَ شَيْءٌ جَفِيٌّ لَا يُطَهَّرُ وَلَا صَارَ مَكْتُوماً إِلَّا لِيُعْلَنَ. ²³ إِنْ كَانَ لِأَحَدٍ أُذُنَانِ لِلسَّمْعِ فَلْيَسْمَعْ. ²⁴ وَقَالَ لَهُمْ: انظُرُوا مَا

مثل برزگر

¹ و باز به کناره دریا به تعلیم دادن شروع کرد و جمعی کثیر نزد او جمع شدند بطوری که به کشتی سوار شده، بر دریا قرار گرفت و تمامی آن جماعت بر ساحل دریا حاضر بودند. ² پس ایشان را به مثلها چیزهای بسیار می‌آموخت و در تعلیم خود بدیشان گفت:

³ گوش کنید! اینک، برزگری بجهت تخم پاشی بیرون رفت. ⁴ و چون تخم می‌پاشید، قدری بر راه ریخته شده، مرغان هوا آمده آنها را برچیدند. ⁵ و تعدادی بر سنگلاخ پاشیده شد، در جایی که خاک بسیار نبود. پس چون که زمین عمق نداشت به زودی روید، ⁶ و چون آفتاب برآمد، سوخته شد و از آنرو که ریشه نداشت خشکید. ⁷ و قدری در میان خارها ریخته شد و خارها نمو کرده، آن را خفه نمود که ثمری نیاورد. ⁸ و مابقی در زمین نیکو افتاد و حاصل پیدانمود که روید و نمو کرد و بارآورد، بعضی سی و بعضی شصت و بعضی صد. ⁹ پس گفت: هر که گوش شنوا دارد، بشنود!

¹⁰ و چون به خلوت شد، رفقای او با آن دوازده شرح این مثل را از او پرسیدند. ¹¹ به ایشان گفت: به شما دانستن سرّ ملکوت خدا عطا شده، اما به آنانی که بیروند، همه چیز به مثلها می‌شود، ¹² تا نگران شده بنگرند و نبینند و شنوا شده بشنوند و نفهمند، مبادا بازگشت کرده گناهان ایشان آمرزیده شود.

¹³ و بدیشان گفت: آیا این مثل را نفهمیده‌اید؟ پس چگونه سایر مثلها را خواهید فهمید؟ ¹⁴ برزگر کلام را می‌کارد. ¹⁵ و اینانند به کناره راه، جایی که کلام کاشته می‌شود؛ و چون شنیدند فوراً شیطان آمده کلام کاشته شده در قلوب ایشان را می‌رباید. ¹⁶ و ایضاً کاشته شده در سنگلاخ، کسانی می‌باشند که چون کلام را بشنوند، در حال آن را به خوشی قبول کنند، ¹⁷ و لکن ریشه‌ای در خود ندارند، بلکه فانی می‌باشند؛ و چون صدمه‌ای یا زحمتی به سبب کلام روی دهد در ساعت لغزش می‌خورند. ¹⁸ و کاشته شده در خارها آنانی می‌باشند که چون کلام را شنوند، ¹⁹ اندیشه‌های دنیوی و غرور دولت و هوس چیزهای دیگر داخل شده، کلام را خفه می‌کند و بی‌ثمر می‌گردد. ²⁰ و کاشته شده در زمین نیکو آنانند که چون کلام را شنوند آن را می‌پذیرند و ثمر

تَسْمَعُونَ، بِالْكَيْلِ الَّذِي بِهِ تَكِيلُونَ يُكَالُ لَكُمْ وَيُرَادُ لَكُمْ، أَيُّهَا السَّامِعُونَ. ²⁵ لَأَنَّ مَنْ لَهُ سَيِّعَتِي، وَأَمَّا مَنْ لَيْسَ لَهُ فَالَّذِي عِنْدَهُ سَيُؤَخِّدُ مِنْهُ.

مثل البذار

²⁶ وَقَالَ: هَكَذَا مَلَكُوتُ اللَّهِ، كَأَنَّ إِنْسَانًا يُلقِي البِذَارَ عَلَى الأَرْضِ ²⁷ وَيَتَامُ وَيَقُومُ، لَيْلًا وَنَهَارًا، وَالبِذَارُ يَطْلُعُ وَيَتَمُو وَهُوَ لَا يَعْلَمُ كَيْفَ. ²⁸ لَأَنَّ الأَرْضَ مِنْ دَاتِهَا تَأْتِي بِتَمَرٍ، أَوَّلًا تَبَاتًا ثُمَّ سُبُلًا ثُمَّ قَمَحًا مَلآنَ فِي السُّبُلِ. ²⁹ وَأَمَّا مَتَى أَرَزَكَ التَّمَرُ فَلِلْوَقْتِ يُرْسِلُ المِنْجَلَ لِأَنَّ الحِصَادَ قَدْ حَصَرَ.

مثل حبة الخردل

³⁰ وَقَالَ: بِمَاذَا نُسَبِّهُ مَلَكُوتَ اللَّهِ أَوْ بِأَيِّ مَثَلٍ نُثَمِّلُهُ؟ ³¹ مِثْلُ حَبَّةِ خَرْدَلٍ مَتَى زُرَعَتْ فِي الأَرْضِ، فَهِيَ أَصْعَرُ جَمِيعِ البُزُورِ الَّتِي عَلَى الأَرْضِ، ³² وَلَكِنْ مَتَى زُرَعَتْ تَطْلُعُ وَتَصْبِرُ أَكْبَرَ جَمِيعِ البُغُولِ وَتَضَعُ أَغْصَانًا كَظَبْرَةٍ حَتَّى تَسْتَطِيعَ طُيُورُ السَّمَاءِ أَنْ تَتَأَوَى تَحْتَ ظِلِّهَا. ³³ وَبِأَمْثَالٍ كَثِيرَةٍ مِثْلُ هَذِهِ كَانَ يُكَلِّمُهُمْ حَسَبًا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ أَنْ يَسْمَعُوا، ³⁴ وَيَدُونَ مَثَلٍ لَمْ يَكُنْ يُكَلِّمُهُمْ. وَأَمَّا عَلَى انْفِرَادٍ فَكَانَ يُعَسِّرُ لِتَلَامِيذِهِ كُلِّ سَيِّءٍ.

يسوع يُسَكِّنُ العاصفة

³⁵ وَقَالَ لَهُمْ فِي ذَلِكَ اليَوْمِ لَمَّا كَانَ المَسَاءُ: لِنَجْتَزِ إِلَى العَبْرِ. ³⁶ فَصَرَفُوا الجَمْعَ وَأَخَذُوهُ كَمَا كَانَ فِي السَّفِينَةِ، وَكَانَتْ مَعَهُ أَيْضًا سَفِينٌ أُخْرَى صَغِيرَةٌ. ³⁷ فَحَدَّتْ تَوَهُ رِيحٌ عَظِيمٌ فَكَانَتْ الأمْوَاجُ تَضْرِبُ إِلَى السَّفِينَةِ حَتَّى صَارَتْ تَمْتَلِي. ³⁸ وَكَانَ هُوَ فِي المَوْجِ عَلَى وِسَادَةٍ تَائِمًا، فَاقْبَطُوهُ وَقَالُوا لَهُ: يَا مُعَلِّمُ، أَمَا يَهْمُكَ أَنَّنَا نَهْلِكُ؟ ³⁹ فَقَامَ وَانْتَهَرَ الرِّيحَ وَقَالَ لِلتَّحْرِ: اسْكُتْ، إِنَّكَم. ⁴⁰ وَقَالَ لَهُمْ: مَا بَالُكُمْ خَائِفِينَ هَكَذَا؟ كَيْفَ لَا إِيمَانٌ لَكُمْ؟ ⁴¹ فَخَافُوا خَوْفًا عَظِيمًا وَقَالُوا بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ: مَنْ هُوَ هَذَا؟ فَإِنَّ الرِّيحَ أَيْضًا وَالتَّحَرَ يُطِيعَانِي.

می آورند، بعضی سی و بعضی شصت و بعضی صد.

مَثَلِ جَرَاغِ زِيرِ تَشْتِ

²¹ پس بدیشان گفت: آیا چراغ را می آورند تا زیر پیمانهای یا تختی و نه بر چراغان گذارند؟ ²² زیرا که چیزی پنهان نیست که آشکارا نگردد و هیچ چیز مخفی نشود، مگر تا به ظهور آید. ²³ هر که گوش شنوا دارد بشنود. ²⁴ و بدیشان گفت: با حذر باشید که چه می شنوید، زیرا به هر میزانی که وزن کنید به شما پیموده شود، بلکه از برای شما که می شنوید افزون خواهد گشت. ²⁵ زیرا هر که دارد بدو داده شود و از هر که ندارد آنچه نیز دارد گرفته خواهد شد.

مَثَلِ رُویدَانِ دَانِه

²⁶ و گفت: همچنین ملکوت خدا مانند کسی است که تخم بر زمین بیفشاند، ²⁷ و شب و روز بخوابد و برخیزد و تخم بروید و نمو کند. چگونه؟ او نداند. ²⁸ زیرا که زمین به ذات خود ثمر می آورد، اول علف، بعد خوشه، پس از آن دانه کامل در خوشه. ²⁹ و چون ثمر رسید، فوراً داس را بکار می برد زیرا که وقت حصاد رسیده است.

مَثَلِ دَانِه خَرْدَلِ

³⁰ و گفت: به چه چیز ملکوت خدا را تشبیه کنیم و برای آن چه مَثَلِ بزنیم؟ ³¹ مثل دانه خردلی است که وقتی که آن را بر زمین کارند، کوچکترین تخمهای زمینی باشد. ³² لیکن چون کاشته شد، می روید و بزرگتر از جمیع بقول می گردد و شاخه های بزرگ می آورد، چنانکه مرغان هوا زیر سایه اش می توانند آشیانه گیرند. ³³ و به مثلهای بسیار مانند اینها بقدری که استطاعت شنیدن داشتند، کلام را بدیشان بیان می فرمود، ³⁴ و بدون مثل بدیشان سخنی نگفت. لیکن در خلوت، تمام معانی را برای شاگردان خود شرح می نمود.

آرامش طوفان توسط عیسی

³⁵ و در همان روز وقت شام، بدیشان گفت: به کناره دیگر عبور کنیم. ³⁶ پس چون آن گروه را رخصت دادند، او را همانطوری که در کشتی بود برداشتند و چند زورق دیگر نیز همراه او بود. ³⁷ که ناگاه طوفانی عظیم از باد پدید آمد و امواج بر کشتی می خورد بقسمی که برمی گشت. ³⁸ و او در مَوْجِ کشتی بر بالشی خفته بود.

پس او را بیدار کرده گفتند: ای استاد، آیا تو را باکی نیست که هلاک شویم؟³⁹ در ساعت او برخاسته، باد را نهیب داد و به دریا گفت: ساکن شو و خاموش باش! که باد ساکن شده، آرامی کامل پدید آمد.⁴⁰ و ایشان را گفت: از بهر چه چنین ترسانید و چون است که ایمان ندارید؟⁴¹ پس بی‌نهایت ترسان شده، به یکدیگر گفتند: این کیست که باد و دریا هم او را اطاعت می‌کنند؟